

[Erik Eriksen.]

under debatten i dag, nemlig regeringens forslag om, at mæglingforslaget kun skal gælde for det ene år, nævnte den højtærede minister forhandlingerne omkring det såkaldte landarbejderforslag af 1950. Det, der skete dengang, var dette, at der ikke blev ændret noget i forslaget, før der var skabt enighed mellem parterne. Det må man dog vist have lov til at kalde det afgørende i denne sag. Men dertil kommer så yderligere det, som jeg allerede i mit første indlæg har peget på, at den høje regering gennem sin statsminister på en ganske anden måde, end tilfældet var dengang, er kommet ind i billedet. Hvis det nu havde formet sig således, at den højtærede statsminister, da han opfordrede de to parter til at genoptage forhandlingerne, havde meddelt, at han naturligvis måtte forbeholde sig ved et lovgivningsinitiativ at ændre i det forligsmandsforslag, der blev resultatet, ja, så er jeg aldeles overbevist om, at man ville have sagt til den højtærede statsminister: så beder vi undskyldte, så er vi ikke i stand til at genoptage forhandlingerne. Det tror jeg den højtærede minister vil kunne få bekræftet på anden måde, hvis han ønsker det.

Jeg må have lov til at minde om — det husker jo alle — at arbejdsgiverne i sin tid gav udtryk for, at de havde ønske om at komme over til, hvad man kaldte halv-automatisk pristalsregulering. Når man har frafaldet det og videre er gået med til at yde det, man kalder de generelle tillæg, og meget andet, så er dette dog vist at forstå som det offer, man fra den side ville bringe for at få sikret ro på arbejdsmarkedet i to år. Det er ud fra denne begrundelse, jeg advarer imod at ændre i forligsmandens mæglingforslag.

Til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har jeg egentlig kun ganske enkelte bemærkninger. Det ærede medlem siger, at det, der skete, var, at man fra arbejdsgivernes side gav store indrømmelser, da forhandlingerne blev genoptaget, og hvis disse store indrømmelser var givet tidligere, ville vi ikke have haft denne konflikt.

Jeg er ligesom mange andre meget interesseret i at få en opgørelse over, hvor meget der var parterne imellem på det tidspunkt,

da forligsmanden opgav at stille mæglingforslag. Det beløb ville jeg meget gerne have oplyst og sammenholdt med det beløb, man nåede til, da man enedes om en anbefaling af forligsmandens forslag. Må jeg opfatte det ærede medlems udtalelser her i aften som en opfordring til at være fælles om at få disse tal oplyst, så skal jeg kun sige tak.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg tror, man skal advare imod det, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen ønskede, at bevæge sig ind i de detaljer, som har været behandlet på et eller andet tidspunkt indenfor så lille en kreds; det ville være fuldstændig ødelæggende fremefter, om disse ting kom frem, oplyst af den ene eller den anden fjerdepart. Jeg kender ikke disse ting, som det ærede medlem var inde på her, men jeg spørger ham: Hvad tilsigter det ærede medlem med at rejse denne sag? Er det ikke fornuftigt, at vi ikke blander os i forskellige passager eller faser under en sådan forhandling? Jeg er bange for, at vi ellers skaber altfor store vanskeligheder for fremtidige forhandlinger. Jeg gør den bemærkning i relation til det ærede medlems henvendelse til mig vedrørende mit initiativ. Jeg har ganske rigtigt, som det ærede medlem sagde, bedt de to organisationer om at forhandle.

Jeg står i en ganske anden situation i dag, i den situation, at den ene part har forkastet mæglingforslaget. Vi har ment, at det under disse omstændigheder er rigtigt kun at forlænge overenskomsterne for eet år. Jeg har imidlertid den opfattelse efter de bemærkninger, der er gjort her, at denne betragtning næppe kan vinde flertal her i salen; det er nok et anliggende, man med størst rimelighed kan drøfte i udvalget.

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Må jeg have lov at sige i anledning af disse bemærkninger af statsministeren, at jeg er i og for sig enig med ministeren i, at vi ikke skal bede om detaljer og ikke blande os i den sag. Men statsministeren må undskyldte, det er ikke mig, der er begyndt på det, det er statsministerens ordfører, der står her i dag og fremdrager disse ting. Så siger jeg: nuvel, det giver jeg til-